

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Historia Scholastica Magistri Petri comestoris sacre
scripture seriem breuem nimis [et] obscuram elucidans**

Petrus <Comestor>

Argentine, 1503

VD16 P 1829

De matrimonio co[n]tribulu[m]. ca. liij.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30892

Historia

rosh, rethmō, phares, lemma, rethsa, sedatha,
mons sepher, areda, mace loch, thaat, thare,
melcha, elmona, moseroth, bane iachā mōs
gallaad, iete bata, ebrona, asion gaber, cades
A cades vsg̃ ad campestria moab nouem,
mons hor, salphana, phinon, oboth, sebas
rim, dybon, gad, helmon, reb lataim mōtes
abarūm, campestria moab.

De urbibus leuitar̃ et suburbanis,

Capitulum, LIII.

Zerū locutus est

I dñs ad moysen, et distinxit terris
nos terre pmissionis, ab ortu oce-
casu, in eridie et aq̃lone. Et noiauit pncipes
tribuū q̃ trāsito iordanē cū ioseph et eleazar
terrā diuidere. Precepitq̃ leuitas in oib⁹
tribub⁹ disp̃os habere, et viij, ciuitates ad
inhabitandū, et a muris forinsec⁹ p̃ circuitū
terram mille passuū obtinere: in q̃ suburbia
na essent ad pecora eoꝝ alenda. Et q̃b⁹ cūi
tati⁹ sex essent refugij, tres ultra iordanē, et
tres circa de quib⁹ in deuteronomio diceb⁹.

De matrimonio cōtribulum,

Capitulum, LIII.

Ecesserunt autē

A filii machir filii manasse ad moy-
sen et dicerūt. Filii salphaat fra-
tris nřihnt nobiscū sortē ex pcepto dñi. Si
ergo nupserint viris trib⁹ alter⁹, q̃ filii eaꝝ
sequeñ trib⁹ p̃is, minuef hereditas nra et
sortiuū distributio p̃fūdef in iubileō. Occasio-
ne g̃ filiar̃ salphaat, lex hec p̃mulgata est a
dño p̃ moylen. Deī viri dicant uxores de
tribu et cognatione sua ut hereditas p̃mane-
at in familijs: ne cōmisceant trib⁹, sed manes-
ant ut a dño separe sunt t̃c.

Historia deuteronomij.

cap. i.

Epilogus cū additionibus et determinatio-
nibus ca. ii.
De ciuitatib⁹ refugij trās iordanē, ca. iii.
De pcepto dilectionis ca. iii.
De decima secunda, ca. v.
De appellatione populi ad summum sacer-
dotem, ca. vi.
De iusticia regis ca. vii.
De maleficis abiiciendis, ca. viii.
De talione legis, ca. ix.
De timidis et sollicitis remouendis ab exer-

citū.

Ne fedus int̃rent cum gentibus

ca. x.

De his quibus nō erat fas intrare ecclesias
dei.

ca. xi.

De p̃hibitione prostibulij.

ca. xii.

De plagi q̃ major erat q̃ dragenaria, ca. xiii.

De suscitatioē seminis et modis discalcian-
dī, capitulum,

xxv.

De lemine agrorum,

ca. xv.

De deletione amalechitar̃,

ca. xvii.

Q̃ moyses tradidit deuteronomium leuitis

capitulum,

xxvii.

Canticum testimonij,

ca. xxix.

De morte moyſi postq̃ b̃ndic̃it p̃plo, ca. xxx.

Historia deuteronomij. Capitulum, I.

Zinta et VI

tima distinctio h̃ysto-

rie dī elledebarim: qđ so-

nat, Hec sūt p̃ba, Grece

at dī deuteronomi⁹, i, se-

cūda lex, Deuteronomi⁹ se

cūda nomis lex. Ex h̃ noīe qđā errātes dīc-
rūt duas esse leges. Una datā a dō: q̃ in p̃-
cedentib⁹ libris p̃tineb⁹. Alterā datā a moy-
se: q̃ in h̃ libro. Attendētes in assertione⁹ sui
error⁹; qđ de illa legi⁹ supra. Loc⁹ est dñs
ad moylen et ad oēm israel. De ista dī. Loc⁹
tus est moylen. Ad hec dicebant q̃ multib⁹
legunt q̃ nō sup̃a, quedā q̃si p̃traria, qđ nō
fieret si hic esset p̃dictoꝝ repetitio. Veri⁹ sen-
tiendum est, q̃ hic pentateucus non est nisi
lex vna, q̃ etiā ab apostoloꝝ et alijs sepe vo-
tar lex moyſi q̃s lex dei. Hebreus etiā vocat
hos qnq̃ libros thorath, id est legē, nec ob
alīud dī liber hic lex sc̃a, nisi q̃ p̃dicta hic
iterant: q̃si lex iterata. Iterant hic etiā tria:
trib⁹ de causis, p̃terea et ceremonie ad cōme-
dationē memorie et ipsoꝝ p̃firmationē. Be-
neficia dei ad roborandā dilectionē dei in il-
lis, Flagella que sustinuerunt murmurantes
ad incutiendū timore. Si vero in hac stera-
tione videtur allqua predictis inesse contra-
rieras in superficie verboꝝ: in intellectu tamē
nulla est. Fuerūt etiā qui dicerent hūc libri
factū a losue transito iordanē, q̃ legit in p̃ni-
cipio. Hec sunt verba que locut⁹ est moyles
trans iordanem, Pro situ em̃ terre p̃missio-
nis sacra scriptura dicere p̃suevit: ultra ior-
danem vel citra. Dicitur tū liber moyſi, et

